

Nederlandse burgers en militairen werden in de Tweede Wereldoorlog in Zuidoost Azië door de Japanners geïnterneerd in kampen. Enkele van deze kampen waren alleen voor krijgsgevangenen, andere hadden zowel burgerlijke als militaire geïnterneerden en weer anderen waren exclusief bestemd voor burgers. In veel van deze kampen begonnen de scouts met ondergrondse bijeenkomsten. Militairen in de werkkampen langs de Birmaspoorlijn en in kampen in Nederlands Indië richtten stammen op en in de burgerkampen begonnen scoutingvrijwilligers met het organiseren van activiteiten voor de daar aanwezige kinderen.

Kamp Soengei Sengkol, Medan, Noord Sumatra

Soengei Sengkol lag ten zuidwesten van Medan op enige km van het centrum van Medan. Het kamp was ondergebracht in het koelie-hospitaal van de Maatschappij "Arendsburg". Later, van 8 oktober 1944 tot 26 oktober 1944, werd het gebruikt voor internering van ongeveer 500 krijgsgevangenen, die op transport waren van Atjeh (wegaanleg) naar de Pakan Baroe-spoorweg.

Scouting

In Kamp Soengei Sengkol kwamen de jongens die in Kamp Brastagi "staatsgevaarlijk" waren. Op 31 mei 1943 moesten de oudste jongens naar dit mannenkamp. Onder de groep zaten de oudere patrouilleleiders van de Pionierstroep en de Rimboejagers, die in Brastagi actief waren met Scouting. Scato Gockinga en Frits de Meyere zaten hierbij, maar ook Herman, de zoon van Jet en Louis Hahn.

Er ontstond de Prins Bernhard groep onder leiding van Hopman Louis Hahn en Vaandrig Roel Hoogeveen. De start was zeer enthousiast, maar dit enthousiasme werd ernstig onderdrukt door een geweldige tegenwerking van de kampleiding, natuurlijk onder pressie van de Jap. Ondanks dit is er in het geheim altijd doorgewerkt en slaagde men er zelfs in kampvuren en installaties te houden. Dit kamp had, evenals Kamp Belawan Estate, te lijden van het feit dat de Jappen doodsbenuwd waren, dat er onder de grote jongens iets zou worden gedaan, dat op voorbereidende militaire training zou lijken. Zodoende werden speciaal deze jongens altijd streng in de gaten gehouden en moest de uiterste behoedzaamheid worden betracht bij het houden van bijeenkomsten en oefeningen.

Op 1 oktober 1944 werd dit kamp ontruimd en vertrokken de geïnterneerden naar kamp Si Rengorengo. Later, van 8 oktober 1944 tot 26 oktober 1944, werd het kamp gebruikt voor internering van ongeveer 500 krijgsgevangenen, die op transport waren van Atjeh (wegaanleg) naar de Pakan Baroe-spoorweg.

De volgende scouts waren hier lid van:

- Hopman Louis Hahn
- Vaandrig Roel Hoogeveen
- Scato Gockinga

- Frits de Meyere

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Soengei Sengkol edan \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.